מכון ישראלי להכשרה טכנית

החודש נפתחים קורסים חדשים

קירור ומיזוג אויר

משך הקורס 8 חודשים

פרטים והרשמה בשעות 08.00—20.00 (רצוף):

חיפה
רח' ביאליק 17

תל־אביב
● דרך פ"ת 44 מול בית־הדר
● אלנבי 76

ירושלים
בית יואל,
רח' יפו 33

השלגר
שיר השכונה

נמצא עכשיו למכירה
בכל החנויות לתקליטים
במחיר 4.90 ל"י

א. בוגטיר ו. אורי מציגים:

גדול זמרי השנסונים הצרפתיים

ז'ק ברל JACQUES BREL

2 הופעות ב„היכל התרבות" תל־אביב — 20 בנובמבר ו־21 בנובמבר ב־8.30

מכירת כרטיסים נמשכת בכל המשרדים

תשבץ העולם הזה 1366

בתור קורא ותיק ומעריץ נלהב של עתונכם, אני שמח מאד לשלוח לכם תשבץ פרי עטי, בתוספת איחולי לשנה טובה שנת תפוצה והצלחה בכל מעשי ידכם. כך פותח חייק יצחק המשרת כעת בצה"ל כחייל בשרות חובה. יצחק בן ה־18 מוסיף שעיקר תחביביו הם חיבור תשבצים וסרטים.

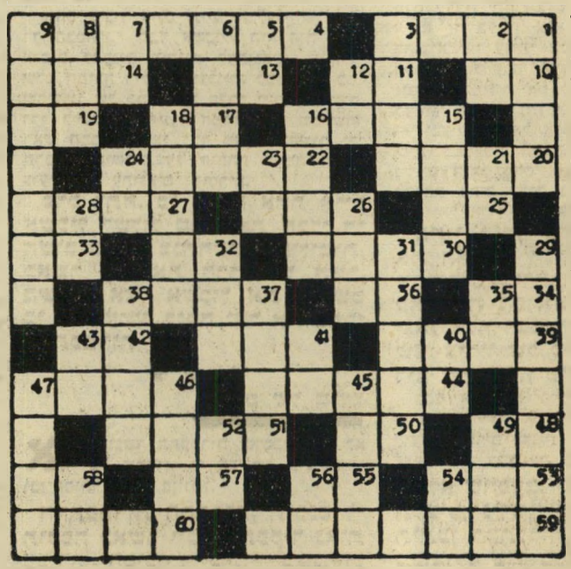

מאוזן: 1) פאר תעשיית הנשק שלנו; 4) הבירה; 10) מז' מר; 11) כלי ענוגיים; 13) מיניסטר; 14) עצים רבים; 15) הנמל הדרומי; 17) עיר קדומה במיצרים; 19) בעל חיי מימי; 20) רודן דרום אמריקאי; 22) כליון; 25) מלת שלילה; 26) אשת האפרתי; 27) בירתו של יוליום קיסר; 30) נערה צעירה; 32) עור; 33) חיה מיללת; 34) קיטור; 36) רוח רעה; 37) תפקיד אחראי; 39) העומר בשער; 41) בירתו של ארהארד; 42) אנס רחב ידים; 44) משכן לבעלי־חיים; 46) כלי חרס לנידול פרחים; 48) דד; 50) גל אבנים (הפוך); 51) ניבור „הפרשה"; 53) כלי נגינה; 55) דל; 57) גל אבנים; 58) דר; 59) התאמה; 60) מחילה גדולה באדמה.

מאונך: 1) איש החוק במערב הפרוע; 2) אחי הבת; 3) טס קטן; 5) עני; 6) צנור הדם; 7) נשיא דרום קוריאני לשעבר; 8) מטרה; 9) מטרד נפוץ; 21) אביון; 15) סכין־כיס קטנה; 16) משבעת המיונים; 18) מדינתו של נהיון; 21) טורה; 23) בתורה; 24) מלת זרוז; 26) כת חסידית; 28) בר־מינן; 20) חג עברי; 31) הוא יעקב; 32) מומחה לטיכול בנו; 35) אחד הצלילים; 37) מקצוע יהודי מסורתי; 38) איש הקרקס; 40) כנוי לכל המין האנושי; 41) תבואה; 43) מלת שאלה; 45) נוטה לפשרה; 46) חלה; 47) דמות; 49) עתון יומי; 52) מבני המשפחה; 54) שופט מחוזי; 56) מתת; 58) נכרי שהתיהד.

האולפנא לגרפיקה שימושית

מיסודה של

המכללה הפוליטכנית

נפתחים הקורסים הבאים:

אומני גרפיקה שימושית
מחזור ב'
של קורס הערב התלת־שנתי

רישום־ציור
קורס ערב חד־שנתי

כתב אמנותי
קורס ערב חד־שנתי

פרטים והרשמה:
האולפנא לגרפיקה שימושית
תל־אביב, רחוב המסגר 62,
בכל יום מ־8 בבוקר עד 7 בערב
טלפון 36487

התחלת הלימודים
בראשית ינואר 1964

בשיתופה ובפיקוחה של
אגודת הגרפיקאים

במדינה

(המשך מעמוד 8)

של אהרן מלר, פרטיזן־לשעבר, שגדר ב־גופו בעד השריון המצרי מלחדור לקטע הדרומי של הקבוץ. בהעדר נשק אנטי־טנקי אחר, לקח אהרל"ה, כפי שנקרא ב־חיבה בפי חבריו, שני צרורות של רימוני־יד, הסתער בשטח חשוף מול הטנק המצרי שהצליח לחדור למשק. המקלען המצרי פגע בחזהו בצרור הראשון, אולם אהרל"ה זינק אל הצריח, פוצץ את צרורות הרימונים מול חרכי־הצריח. הטנק נסוג.

השבוע גילתה הסופרת לעתונאית שראיינה אותה: לאחר ששמעתי את סיפורו של מלר, הייתי משוכנעת כי המצבה הניצבת על ה־דרך העולה לעזה, היא לזכרו של הרמן ה־אמיץ. רק מאוחר יותר גיליתי כי מצבה זו מתארת קרב גבורה הירואי אחר: קרב גיטו ורשה*.

יחסי חוץ
יד שמאל היא החולמת

לממשלה זרועות רבות — ולעיתים נידמה כי אף אחת מהן אינה יודעת על מעשי רעותה:

● השבוע הרים נציג ישראל באו"ם את ידו למען החלטה, שקראה לכל חברות הארגון להטיל אמבארגו** על משלוחי נשק ונפט לדרום־אפריקה, בתגובה על מדיניותה הגזענית. ההחלטה נתקבלה ברוב מכריע.

● השבוע מסרה עתונות העולם כי המשטרה הדרום־אפריקאית קיבלה סוף־סוף את־מיקלעים מדגם עוזי והכניסה אותם ל־פעולה.

עוזים אלה מייוצרים בבלגיה, על פי הסכם עם ישראל. משרד־החוץ טוען באוזני כל המ.כן לשמוע כי אין לישראל שום שליטה על מכירות המיפעל הבלגי. אבל שמעון פרס טען בשעתו, לכל מי שהיה מוכן להאזין, כי המפעל הבלגי חתם על סעיף האוסר עליו מכירת־נשק אלא בהסכמת משרד־הבטחון הישראלי.

כמו בכל פרשה בה מעורב שמעון פרס, מתעוררת גם הפעם השאלה: מי שיקר?

ירושלים
מסע הנצחון - אחורה

הודעת־הנצחון של המשטרה נסכה גאווה בלב האזרחים: השבת עברה בירושלים ללא תקריות.

„סוף־סוף!" קרא נהג מונית בתל־אביב, „פעם אחת השתמשה המשטרה בכוח — והעניין נגמר!"

אבל האמת היתה הפוכה. השבת עברה ללא תקריות, מפני שמשטרת ישראל הפכה עצמה לסוכנת הדתיים. היא פשוט עשתה את עבודתם של הקוואקים־של־הקדוש־ברוך־הוא.

חרוק שיניים. בכניסה לשכונה הוק־מו מחסומים. נהגים יהודיים נעצרו, „נת־בקשו" שלא לעבור בשכונה. רוכבי־קטנו־עים, בעלי מגמה „פרובוקטיבית", נשלחו בגסות כלעומת שבאו. העירייה המפא"יית־דתית תרמה תרומה משלה, בצורת שלטים בלתי־חוקיים, שאסרו את הכניסה לשכונה. גם התיירים לא הובלו ברחוב שבטי־ישראל, כרגיל, אלא בדרך אחרת.

היתה זאת כניעה גמורה לדתיים. היא הביעה לא רק את רוחה של צמרת ה־משטרה (ראה עמודים 5-6), המתחמקת מכל מאבק למען החוק, אלא נשאה גם את ה־גושפנקה האישית המיוחדת של לוי אשכול. ראש־הממשלה הבטיח בכנסת, בקול מורם באוזני המדינה, כי המשטרה תדאג שהכבי־שים יישארו פתוחים לתנועה — ונתן ב־אותו יום הוראה הפוכה למשטרה. השוט־רים, שזכרו את סבלם בשבתות הקודמות, קבלו את הפקודה בחרוק שיניים.

עוד עשרים אחוז. „השגנו שמונים אחוז של מטרתנו!" צהל השבוע הרב ישעיהו („שיע") שיינברגר, שר־החוץ ה־מוקן של נטורי־קרתא.

נשאלה השאלה המפחידה: מה הם עשרים האחוזים הנוספים, שנטורי־הקרת מבקשים עוד להגשים, אחרי נצחון מוחלט זה?

* המצבה היא לזכרו של מרדכי אנל־ביץ, מפקד מרד גיטו וורשה.

** אמבארגו (ספרדית) פירושו, במקורו, החרמת אוניה ומיטענה כדי למנוע את הפלגתה. המונח משמש כיום לאיסור על ייצוא סחורות מסויימות.